

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 25 czerwca 2015r.

sprawy **D. P.**

skazanego z 178a§1 i 4 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 13 stycznia 2015r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w L. z dnia 7 maja 2014r.

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,

2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. M.

M. Kancelaria Adwokacka kwotę 442, 80

(czterysta czterdzieści dwa i 80/100) zł. w tym 23% VAT

tytułem wynagrodzenia za czynności wykonane w

postępowaniu kasacyjnym jako obrońca z urzędu,

3. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych

postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Skarżący tylko pozornie podnosi w niej zarzuty związane z naruszeniem prawa procesowego, których miałby dopuścić się Sąd Odwoławczy, gdy w istocie skierowana jest ona przeciwko ustaleniom faktycznym i ocenom dokonany przez Sąd I – instancji. Kasacja została zatem wywiedziona wbrew treści art. 519 k.p.k.,

który zezwala na wnoszenie tego nadzwyczajnego środka odwoławczego jedynie od wyroków sądów odwoławczych oraz art. 523§1 k.p.k., który nie dopuszcza skarżenia w tym postępowaniu ustaleń faktycznych.

W szczególności zauważyć należy, że:

- zarzut naruszenia art. 7 k.p.k. podnoszony może być w postępowaniu kasacyjnym tylko wówczas, gdy sąd odwoławczy czynił samodzielne ustalenia faktyczne, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca;
- art. 5§2 k.p.k. dotyczy wątpliwości, które ma i nie jest w stanie rozstrzygnąć sąd rozpoznający sprawę, nie zaś wątpliwości którejs ze stron co do prawidłowości rozstrzygnięcia dokonanego przez ten sąd;
- zarzut naruszenia art. 9§1 k.p.k. postrzegać należy w kontekście omówionego powyżej. Sąd jest bowiem zobligowany do podejmowania czynności z urzędu w sytuacji, gdy dostrzega taką potrzebę dla rozstrzygnięcia sprawy. Tak było w niniejszej sprawie choćby w zakresie dopuszczenia z urzędu dowodu z opinii sądowo psychiatrycznej. Sądy nie dostrzegły natomiast potrzeby dalszego uzupełniania postępowania dowodowego i przekonująco wykazały to w uzasadnieniu swych wyroków.

Stricte kasacyjnym zarzutem jest natomiast zarzut obrazy art. 457§3 k.p.k. Zgodzić należy się z obroną, że uzasadnienie wyroku Sądu Odwoławczego jest wyjątkowo lakoniczne i pozostaje na granicy spełnienia wymogów ustawowych w tym zakresie. Jednocześnie jednak zauważyć trzeba, że obrona nie zarzuca w kasacji, aby jej apelacja nie została rozpoznana albo wadliwie rozpoznana (art. 433§2 k.p.k.), a co najistotniejsze nie wykazuje, jaki wpływ na treść skarżonego wyroku miałyby mieć to uchybienie.

Brak zatem jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia zarzutów podniesionych w kasacji.

Powyższe skutkowało uznaniem skargi kasacyjnej za bezzasadną w stopniu oczywistym.

O kosztach obrony z urzędu świadczonej w postępowaniu kasacyjnym orzeczono według norm przypisanych.

Skazanego, uwzględniając jego sytuację materialną, zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

